



Aku-papan nuotiotarinat

Satu
Sojakka



AKU-PAPAN NUOTIOTARINAT

SATU SOJAKKA

AKU-PAPAN NUOTIOTARINAT

© 2025 Satu Sojakka

Taitto ja kansi: Books on Demand

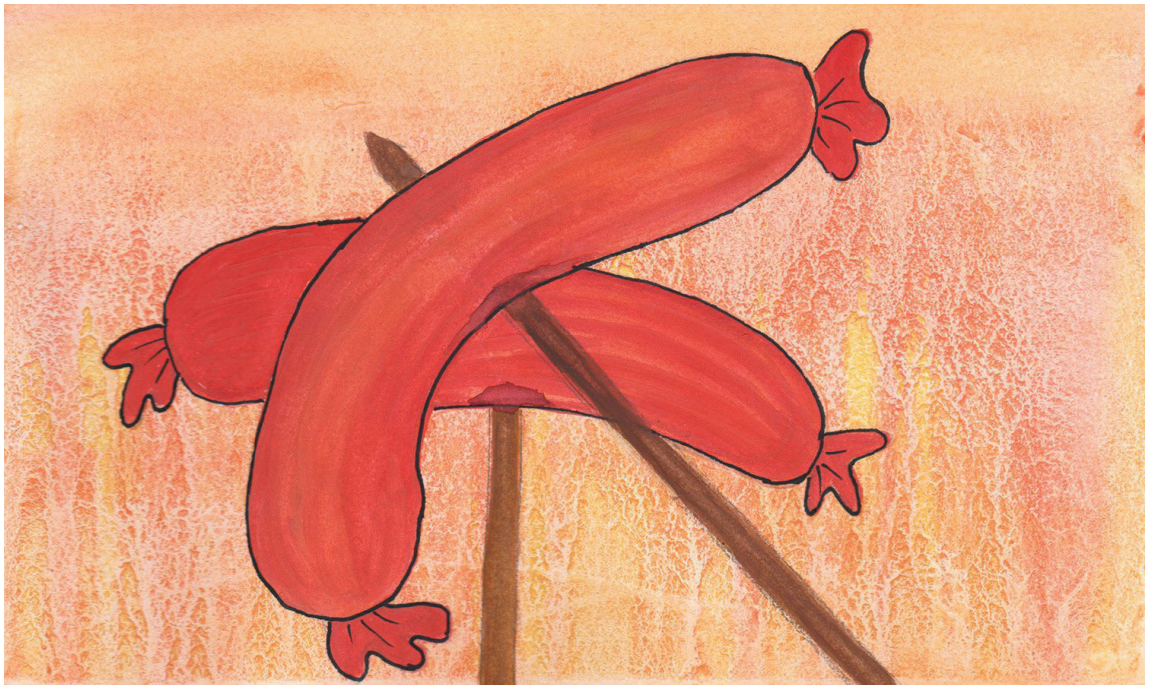
Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-89-6819-1

OPPINUT EI OJAAN KAADU

Valoisa kesäilta on jännitystä täynnä. Räiskyvän nuotion savukiharat kieppuvat korkealle ilmaan lasten odottaessa jännittyneinä Aku-papan saapuvan. Makkarat tirsisevät tikkujen päissä tuoksun saadessa veden kielelle. Vadelmamehun imelyys ja paistettu makkara on hyvää ja maistuu kaikille. Malttamattomina peput pölkyillä pyörien he odottavat kauan odottamaansa jokakesäistä tarinatuokiota. Aku-pappa pyytää hiljaisuutta. Hän istahtaa pölkyille selkä suorana ja pyyhkii sinappia suupielistään. Pidellen oksankarahkaa ja ryppyisen käden vapistessa hän aloittaa kuvittamalla tarinaa piirtäen samalla hiekkaan.

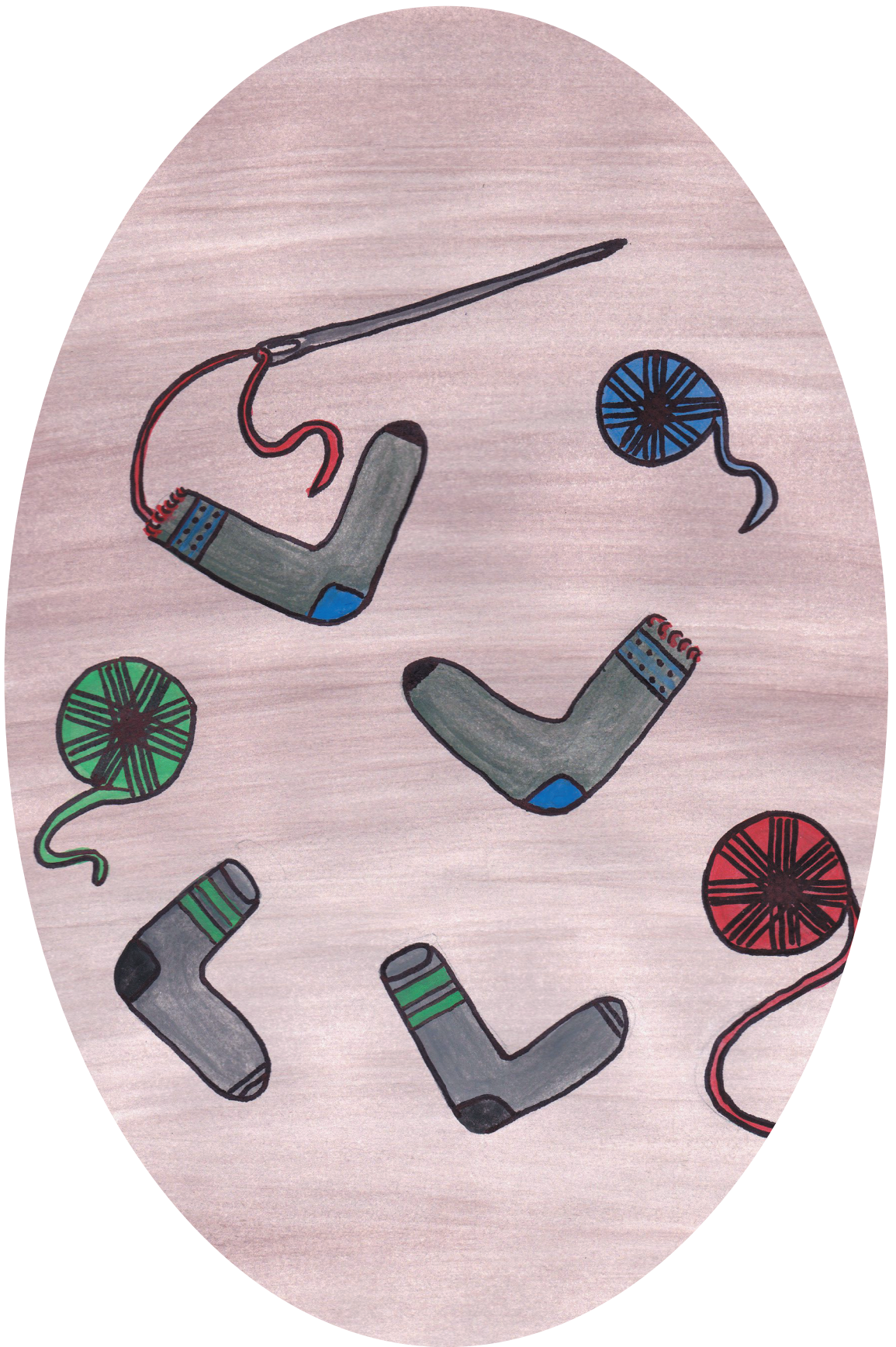


”Kauan aikaa sitten oli kylä, jota sanottiin Hölmöläisten kyläksi. Kylä oli syrjäisessä kolkassa metsien ympäröimässä laaksossa. Siellä asuivat myös Duuri, lempeäluonteinen lapsiansa rakastava äiti, ja miehensä totinen ja jäyhä Molli. Arjessa yhdessä poikiensa Pillin, Petsin ja Potsin, aina vauhdissa olevien viikareiden kanssa. Tälläkin hetkellä käsitöistä pitävä äiti Duuri parsii sukkien varsia kiinni, että Mollin jalat pysyisivät lämpiminä.

– Oletko ajatellut, kuinka sukat laitetaan jalkaan, jos varret ompelit kiinni? huomauttaa Molli vaimolleen.

– Taisinpa tehdä hölmösti, sitä en ajatellutkaan, harmistunut vaimo vastaa.

Elämä soljui tavalliseen tapaan erehtyen ja oppien uusia asioita. Vauhdikkaat pojat kiipeilivät puissa niin kuin jokaisena päivänä. Yhtäkkiä poika karjaisi, sitten toinen: ”Jossain palaa!”



Kun poliisi vielä polkaisi sinisellä konkelillaan pihaan, vanhemmat todella uskoivat, että jossain roihuaa. Pojat laskeutuivat vikkellästi alas puista äidin jo ojentaessa heille ämpärit käsiin. Koko perhe lähti juoksujalkaa kohti palopaikkaa muhkuraista ja kuoppaista hiekkatietä pitkin. Kaaos oli valtava kylänväen juostessa hätäntyneinä poukkoillen ja toisiinsa törmäillen, miettien miten täytyisi toimia. Kiihkeät äänet sekoittuivat valtoimenaan räiskyviin ja rätiseviin tulenliekkeihin, jotka nuolivat vanhan asumattoman hirsitalon kylkiä.

Kuumuus sai sammuttajien hien pintaan toisten pyyhkiessä nokeakin pois kasvoiltaan. Sammutusta johtavan palopäällikön ohjeita noudattamalla jokainen ryhtyi toimimaan suunnitellusti, suurempien liekkien hieman jo laantuessa.



Sitten tapahtui jotain hirveää! Nuorin poika Pilli oli luullut paloletkua käärmeeksi ja katkaissut paloletkun nopein vedoin poikki.

– Helppo homma, nyt ei käärmehäiritse sammutustöitä, ajatteli Pilli ja riensi etsimään Petsi-veljeänsä. Mitä ihmettä? Petsillä oli kädessään pitkän kepin päässä makkaranpätkä.

– Tuolla kauempana hiillos punoittaa, käyn nopeasti paistamassa tämän ryynimakkaran. Sen sanoessaan Petsi olikin jo hiilloksen vieressä vesi suupielistä valuen ja odottaen makkaran paistumista. Palomiehen saapuessa tarkistamaan, joko hiillos hiipuu, Petsi nielaisi viimeisen makkaranpalan nuollen huuliaan. Palomies nuhteli pojanviikaria ankarasti kysyen:

– Katkaisitko myös paloletkun?

Hämentyneenä ja hieman peloissaan selkä kyyryssä Petsi etsi piilopaikkaa Pillin selän takaa.

– Olemmeko tehneet jotain typerää? pojat kysyivät samanaikaisesti ja tuumasivat vielä yhteen ääneen, – veljemme Pötsi tietää vastauksen.



Huomatessaan veljensä Potsin kävelevän kohti ojanreunaa ja häviävän näkyvistä pojille tuli kiire katsomaan, minne Potsi katosi. Ojasta alkoi kuulua veden läiskettä ja polskintaa hersyvän naurun kuuluessa kauas ja Potsin ilakoidessa tehdessään suuria uintiliikkeitä.

– Tulkaa uimaan, veljet, täällä polskuttelen eteenpäin. Kosteikosta heinän ja sammalten seasta loikkivat sammakotkin kauemmaksi turvaan.

Myös Duurin ja Mollin saapuessa ojan reunalle palomiesten ämpärit putosivat käsistä heidän huomatessaan Potsin ojassa. Nopein liikkein, välillä kompastellen ja saraheinän viiltäessä haavoja käsiin Potsi nousi pois ojasta. Samalla hetkellä vettä valuvasta housuntaskusta pakeni pieni sammakko loikaten takaisin ojaan. Lysti loppui lyhyeen, hihittelivät veljet pensaan takaa kurkkien, vaikka uiminen olisi heidänkin mielestään ollut tosi hauskaa.





Nuotiotarinoissa metsäneläimet joutuvat mitä ihmeellisimpiin seikkailuihin. Toteutuvatko yksinäisten ketun sekä lumikon unelmat? Siilin piikkeihin tarttuneiden höyhenten arvoitus selviää yhdessä hiiren kanssa. Peikkojen kevättriehan valmisteluissa riitti työtä. Santun kesäloma mummolassa on ikimuistoinen, ja Josen makea uni viekin karkkinälän pois. Taikasivellin saa ihmeitä aikaan, myös jossain roihuaa.

Kirjan lopussa olevat satuhieronnat saavat niin lapsen kuin aikuisenkin rentoutumaan.



BoD

